

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 116.236 van 21 februari 2003
in de zaak A. 122.951/X-11.025.**

In zake : 1. Emiel VANDENBEMPT,
2. Elise STEENO,
wonende te 3360 BIERBEEK,
Bevekomstraat 7

tegen :

het Vlaamse Gewest,
dat woonplaats kiest bij
Advocaat Ph. DECLERCQ,
kantoor houdende te 3010 LEUVEN,
Tiensesteenweg 271.

DE RAAD VAN STATE, Xe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat Emiel VANDENBEMPT en Elise STEENO op 25 juni 2002 hebben ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van het besluit van 23 mei 2002 van de Vlaamse minister van Financiën en Begroting, Innovatie, Media en Ruimtelijke Ordening, houdende goedkeuring van het bijzonder plan van aanleg "Het Park" van de gemeente Bierbeek, bestaande uit een plan van de bestaande toestand, een bestemmingsplan met bijhorende stedenbouwkundige voorschriften en een onteigeningsplan, bekendgemaakt in het Belgisch Staatsblad van 12 juni 2002, en waarbij gevorderd wordt "een dwangsom op te leggen van 250.000 euro per onwettig B.P.A. en per onwettige bouwvergunning, welke men thans nog aflevert m.b.t. het perceel CHRISTENS, met miskenning van het gezag van gewijsde van de reeds tussengekomen arresten, evenals van het nog tussen te komen arrest m.b.t. huidige procedure";

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gezien het verslag opgemaakt door Auditeur Ch. BAMPS;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen;

Gelet op de beschikking van 8 oktober 2002 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 8 november 2002;

Gehoord het verslag van Staatsraad G. DEBERSAQUES;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat W. VAN BETSBRUGGE, die verschijnt voor de verzoekers en van Advocaat Ph. DECLERCQ, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Auditeur Ch. BAMPS;

Gelet op de artikelen 17 en 18 en titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Gelet op het bij artikel 90, § 3, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State vereiste advies van de auditeur-generaal;

Overwegende dat de gemeenteraad van de gemeente Bierbeek bij besluit van 6 april 2000 het ontwerp van bijzonder plan van aanleg (B.P.A.) "Het Park" genaamd, voorlopig aanneemt; dat de gemeenteraad van de gemeente Bierbeek bij beslissing van 7 februari 2002 het bijzonder plan van aanleg definitief aanvaardt; dat de Vlaamse minister van Financiën en Begroting, Innovatie, Media en Ruimtelijke Ordening bij besluit van 23 mei 2002 het voornoemd bijzonder plan van aanleg, bestaande uit een plan van de bestaande toestand, een bestemmingsplan met bijhorende stedenbouwkundige voorschriften en een onteigeningsplan, goedkeurt; dat het bij koninklijk besluit van 7 april 1977 vastgesteld gewestplan Leuven een deel van het plangebied van het bijzonder plan van aanleg "Het Park" bestemt als woongebied met landelijk karakter en een ander deel als parkgebied; dat in dit woongebied met landelijk karakter, het bijzonder plan van aanleg aan de Bevekomstraat, achter vier bestaande woningen die worden opgenomen in een "zone voor kernbebouwing excl. winkels en horeca", een gebied bestemt tot "zone voor ambachtsbedrijven en tuinen"; dat niet wordt betwist dat, gezien vanaf de Bevekomstraat, een gedeelte van verzoekers eigendom wordt opgenomen in de "zone voor kernbebouwing excl. winkels en horeca" en het achterliggende gedeelte in voornoemde "zone voor ambachtsbedrijven en tuinen";

Overwegende dat krachtens artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten akte of verordening kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden akte of verordening een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

Overwegende dat, wat de eerste door artikel 17, § 2, gestelde voorwaarde betreft, verzoekers in een derde middel aanvoeren dat het bijzonder plan van aanleg op verschillende punten strijdig is met het gewestplan, alhoewel de voorwaarden voor een afwijking manifest niet zijn vervuld, dat door de creatie van een zone voor ambachtsbedrijven en tuinen wordt afgeweken van het gewestplan, dat de ambachtelijke zones op het gewestplan expliciet worden opgesomd, dat het telkenmale gaat om afgescheiden zones, gelegen buiten de bestaande woongebieden, dat het duidelijk is dat thans, door de creatie van een "AT zone" middenin een woongebied met landelijk karakter, wordt afgeweken van het gewestplan, dat ten onrechte in de weerlegging van de bezwaren wordt gesteld dat de "AT zone" moet worden geïnterpreteerd in de zin van artikel 5 van het koninklijk besluit van 28 december 1972, dat deze zone flagrant in strijd is met voornoemde bepaling, dat met de creatie van deze zone uitsluitend een oplossing wordt gezocht voor het bouwproject CHRISTENS, dat het duidelijk is dat de bestreden handelsinrichting CHRISTENS waarvoor de "AT zone" op maat werd gecreëerd, een bedrijf is waarvoor mede gelet op de omvang en de ligging, een verweving met de woonfunctie niet mogelijk is; dat verzoekers inzake de voorwaarden voor afwijking van het gewestplan, uiteenzetten dat deze mogelijkheid als zeer restrictief moet worden gezien, dat aan de verschillende cumulatieve voorwaarden die de rechtspraak van de Raad van State stelt en die ze opsommen, te dezen niet is voldaan, dat de gemeente, hierin gevolgd door de minister, zich beperkt tot het stellen dat het in casu geen afwijking van het gewestplan betreft;

Overwegende dat de verwerende partij antwoordt dat er bij de behandeling van de bezwaarschriften reeds op werd gewezen dat het BPA niet strijdt met de bepalingen van het gewestplan, dat de ingetekende zone van 14 are en 40ca niet mag worden geïnterpreteerd als een industriegebied, onderverdeeld als gebied voor ambachtelijke bedrijven en gebieden voor kleine en middelgrote ondernemingen, in de zin van de artikelen 7 en 8 van het koninklijk besluit van 28 december 1972, dat het evenmin mag worden opgevat als een lokaal bedrijventerrein in de zin

van artikel 5.3. van de gewenste ruimtelijke structuur van het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen, dat het wel moet worden geïnterpreteerd in de zin van artikel 5 van voornoemd koninklijk besluit van 28 december 1972, met name ambacht en kleinbedrijf dat wel toegelaten is in woongebieden, waaronder woongebieden met landelijk karakter ressorteren en in de zin van het verwevingsprincipe beschreven in het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen, dat aangezien het BPA niet strijdt met het gewestplan, niet moet worden onderzocht of te dezen is voldaan aan de voorwaarden voor de afwijking ervan;

Overwegende dat krachtens artikel 6, 1.2.2., van het koninklijk besluit van 28 december 1972 betreffende de inrichting en de toepassing van de ontwerp-gewestplannen en gewestplannen woongebieden met landelijk karakter zijn "bestemd voor woningbouw in het algemeen en tevens voor landbouwbedrijven"; dat artikel 5,1.0., van hetzelfde besluit bepaalt dat "de woongebieden zijn bestemd voor wonen, alsmede voor handel, dienstverlening, ambacht en kleinbedrijf, voor zover deze 'taken' van bedrijf om redenen van goede ruimtelijke ordening niet in een daartoe aangewezen gebied moeten worden afgezonderd (...)", en dat "deze bedrijven, voorzieningen en inrichtingen (...) echter maar (mogen) worden toegestaan voor zover ze verenigbaar zijn met de onmiddellijke omgeving"; dat uit de samenlezing van de beide bepalingen volgt dat in het gebied in kwestie, ambachtsbedrijven slechts toegestaan kunnen worden onder de dubbele voorwaarde dat zij niet wegens de "taken" van bedrijf die zij uitvoeren, om redenen van goede ruimtelijke ordening, in een daartoe aangewezen gebied moeten worden afgezonderd, m.a.w. dat zij bestaanbaar zijn met de bestemming, en dat zij verenigbaar zijn met de onmiddellijke omgeving; dat bij het beoordelen van de bestaanbaarheid met de bestemming, rekening gehouden dient te worden met de aard en de omvang van het bedrijf, waardoor dat laatste inzonderheid om redenen van ruimtelijke ordening niet in het betrokken gebied kan worden ingeplant, ofwel wegens het intrinsiek hinderlijk of storend karakter van het bedrijf, ofwel wegens het bijzonder karakter van het gebied; dat bij de beoordeling van de verenigbaarheid met de onmiddellijke omgeving van een bouwwerk, dient te worden uitgegaan van de specifieke kenmerken van de onmiddellijke omgeving, die voornamelijk afhankelijk zijn van de aard en het gebruik van de in die onmiddellijke omgeving bestaande gebouwen of open ruimten;

Overwegende dat op grond van de hiervoor aangehaalde bepalingen, wanneer het gewestplan een gebiedsdeel opneemt in de woonzone, ambachtsbedrijven enkel daar mogen worden toegestaan indien zij verenigbaar zijn

met de bestemming woongebied, en enkel onder dezelfde voorwaarde de bestemming die een bijzonder plan aan dat gebiedsdeel geeft met het oog op het toestaan van dergelijke bedrijven, in overeenstemming is met de bestemming van het gewestplan;

Overwegende dat uit de overgelegde stedenbouwkundige voorschriften van het bij het bestreden besluit goedgekeurde bijzonder plan van aanleg, "Het Park" genaamd, van de gemeente Bierbeek, blijkt dat de stedenbouwkundige voorschriften voor de "Zone voor ambachtsbedrijven en tuinen (AT)" luiden als volgt :

"22.1. Bestemming

Bestemd voor de aanleg van ambachtsbedrijven (voor zover deze bedrijven geen rook-, reuk-, of lawaaihinder en/of andere hinder veroorzaken die schadelijk is voor de voorgeschreven of feitelijke hoofd- en nevenbestemmingen van de omliggende gebieden) en alle inrichtingen die er noodzakelijk bijbehoren. Alle inrichtingen dienen te beantwoorden aan de wetten en besluiten die in dit verband van toepassing zijn.

In dit gebied zijn eveneens toegestaan :

- de opslag van de bij het bedrijf horende goederen;
- de verkoop van de in het bedrijf vervaardigde of gestockeerde producten aan particulieren of andere bedrijven;
- de kantoren die al of niet bij een in het gebied gevestigd bedrijf horen, op voorwaarde dat zij maximaal 10 % van de vloeroppervlakte binnen deze zone beslaan";

dat luidens artikel 2 van voornoemde stedenbouwkundige voorschriften een ambachtsbedrijf een bedrijf is "waar de vervaardiging van produkten of de bewerking van grondstoffen wordt verricht, soms met direkte verkoop aan het publiek"; dat luidens dezelfde bepaling een bedrijf een "geheel van gebouwen en inrichtingen (is) voor produktie of de distributie van goederen of de organisatie van diensten";

Overwegende dat uit de eenvoudige lezing van voornoemde stedenbouwkundige voorschriften die van toepassing zijn in de "Zone voor ambachtsbedrijven en tuinen (AT)", op het eerste gezicht blijkt dat deze toelaten dat "ambachtsbedrijven" in de betrokken zone worden toegestaan die niet beantwoorden aan het wettelijk begrip "ambacht" bedoeld in het hiervoor aangehaalde artikel 5, 1.0., van voornoemd koninklijk besluit van 28 december 1972, alsook toelaten dat "ambachtsbedrijven" "taken" van bedrijf kunnen uitvoeren die niet bestaanbaar zijn met de in het gewestplan bepaalde bestemming als woongebied met landelijk karakter; dat op het eerste gezicht in die mate de stedenbouwkundige voorschriften betreffende de zone voor ambachtsbedrijven en tuinen (AT) onverenigbaar lijken

met het geldende gewestplan en bijgevolg in dezelfde mate hiervan lijken af te wijken;

Overwegende dat in casu het aannemen en goedkeuren van een bijzonder plan van aanleg dat afwijkt van een vroeger vastgesteld gewestplan, op wettige wijze enkel mogelijk is op grond van artikel 14, derde en vierde lid, van het decreet betreffende de ruimtelijke ordening en de stedenbouw, gecoördineerd op 22 oktober 1996; dat uit de gegevens van de zaak niet blijkt en door de verwerende partij overigens wordt ontkend, dat het bestreden bijzonder plan van aanleg als zodanig is onderzocht en vastgesteld op grond van genoemd artikel 14, derde en vierde lid; dat op het eerste gezicht niet blijkt dat is voldaan aan de vereisten om met een bijzonder plan van aanleg wettig van het gewestplan af te wijken; dat het middel in die mate ernstig is;

Overwegende dat, wat de tweede door voornoemd artikel 17, § 2, opgelegde voorwaarde betreft, verzoekers onder meer uiteenzetten wat volgt :

"De onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing zal voor verzoekers een moeilijk te herstellen ernstig nadeel berokkenen.

De vernietiging van de bestreden beslissing alleen, zonder voorafgaande schorsing, kan in casu niet volstaan om aan de verzoekende partij een genoegzaam herstel van het door de bestreden handeling teweeggebrachte nadeel te waarborgen.

Een vernietigingsarrest alleen zal te laat komen. Op dat ogenblik zal de ernstige schade van verzoekers zich reeds onherroepelijk gerealiseerd hebben en niet meer kunnen hersteld worden.

Op basis van het BPA zullen bouwvergunningen worden afgeleverd. De betrokken bouwprojecten zullen reeds gerealiseerd zijn, op het ogenblik van een uitspraak ten gronde.

Door de creatie van een AT-zone creëren de verwerende partijen daarenboven een rechtsgrond om het bestreden bouwproject CHRISTENS toch mogelijk te maken en wordt een deel van het perceel van verzoekers, dat thans woongebied is met exclusief residentieel karakter, omgezet in een AT-zone.

(...)

b) Moeilijk te herstellen ernstig nadeel door de creatie van een 'zone voor ambachtsbedrijven en tuinen' :

Door de creatie van een AT-zone wordt de realisatie van een ambachtsbedrijf op de percelen nrs. 3, 9 en vooral op het perceel nr. 5 mogelijk, ter hoogte van de thans aanwezige siertuinen. Door de creatie van deze zone trachten de verwerende partijen de reeds tussengekomen arresten van de Raad van State te omzeilen en een rechtsgrond te creëren om het bestreden bouwproject CHRISTENS mogelijk te maken.

Daar de AT-zone volledig op maat gemaakt is van het bestreden bouwproject CHRISTENS, zal dhr. CHRISTENS zonder de minste twijfel een nieuwe bouwaanvraag indienen en een nieuwe bouwvergunning bekomen om het bestreden project te realiseren.

Door het bestreden B.P.A. wordt ook een deel van het perceel van verzoekers, dat woongebied is met exclusief residentieel karakter, omgezet in een AT-zone.

Het gedeelte links achteraan van de woning van verzoekers (hun aangename zit- en eethoek met zicht op de tuin; het gedeelte van de woning dat voor verzoekers uitermate belangrijk is) komt volledig in deze ambachtszone terecht.

De hinder, welke de ambachtsbedrijven voor verzoekers veroorzaken, zal getoetst worden aan de voorgeschreven bestemming van het perceel van verzoekers (toetsing AT-zone aan AT-zone), hetgeen betekent dat verzoekers veel meer hinder en nadelen zullen dienen te tolereren.

Verder zullen verzoekers een belangrijk nadeel en hinder ondervinden van de toegangsweg die ligt tussen de huizen nr. 5 en nr. 7 (nr. 7 is het huis van verzoekers). De woning van verzoekers ligt inderdaad slechts op 3 meter afstand van deze toegangsweg (...). Deze toegangsweg is gelegen in de Ke-zone tussen de woningen, zonder enige groenbuffer en is slechts 4,92 meter breed, gemeten vanaf de rechtse zijdelingse perceelgrens nr. 5 tot de zijgevel van het huis nr. 5 (...).

Het is evident dat verzoekers hierdoor zeer ernstige schade en nadeel zullen ondervinden :

- De woning van verzoekers zal zeer gevoelig in waarde verminderen, temeer daar een deel van deze woning terecht komt in de AT-zone.
- Het uitzicht van verzoekers zal zeer ernstig worden geschonden.

Verzoekers hebben in hun woning verscheidene ramen, welke uitzicht hebben op de percelen nrs. 3, 5 en 9. Zowel vanop het gelijkvloers, als vanop de eerste verdieping (2 slaapkamers aan de achterkant van de woning) zullen verzoekers een rechtstreeks zicht hebben op de ambachtszone.

De eet- en zithoek van verzoekers (achteraan op het gelijkvloers van hun woning) is een stuk hoger gelegen dan hun tuin. Ook van hieruit hebben verzoekers een rechtstreeks zicht op het perceel nr. 5 (CHRISTENS).

- Ook de privacy en het woongenot van de woning van verzoekers zal ernstig worden aangetast.

Vooreerst is de hogergenoemde toegangsweg, die gelegen is tussen de huizen nr. 5 en nr. 7 en die loopt door de Ke-zone naar de AT-zone, voor het publiek toegankelijk met vrachtwagens en personenauto's. De woning van verzoekers ligt slechts op 3 meter afstand van deze toegangsweg. Hierdoor zullen verzoekers over de ganse diepte van 26 meter (de diepte van hun voortuin is 10 meter en deze van hun woning is 16 meter) zeer ernstige burenhinder ondervinden, o.a. lawaaioverlast van het transport en geuroverlast van de uitlaatgassen van auto's en vrachtwagens.

Verder zal door het litigieus BPA de uitoefening van een ambachtsbedrijf bij de burens van verzoekers mogelijk worden, ter hoogte van de zit- en eethoek van de woning van verzoekers, tot diepe in hun tuin. Hierbij zullen verzoekers zeer ernstige burenhinder ondervinden, o.a. lawaaioverlast (t.g.v. de uitgeoefende activiteit, de koelinstallaties en het bijdoende transport).

Er zal ook sprake zijn van geuroverlast (o.a. van de uitlaatgassen van auto's en vrachtauto's).";

Overwegende dat de verwerende partij doet gelden wat volgt:

"Wat het tweede aspect van het moeilijk te herstellen ernstig nadeel betreft, nl. door de creatie van een zone voor ambachtsbedrijven en tuinen, gaan verzoekende partijen er ten onrechte van uit dat zij een soort recht op exclusief residentieel karakter van het woongebied hebben.

Krachtens het gewestplan betreft het een gewoon gebied met landelijk karakter.

Zoals bij de bespreking van de middelen gesteld is het BPA niet strijdig met het gewestplan, en is meer bepaald een bestemming voor ambacht en uiteraard tuin niet in strijd met de bestemming gegeven in het gewestplan. Wanneer dan nog onder de voorschriften in de bestemming van het BPA m.b.t. het gebied AT uitdrukkelijk gesteld wordt : 'Bestemd voor de aanleg van ambachtsbedrijven (voor zover deze bedrijven geen rook-, reuk- of lawaaihinder en/of andere hinder veroorzaken die schadelijk is voor de voorgeschreven of feitelijk hoofd- en nevenbestemmingen van de omliggende gebieden) ...', dan is het duidelijk dat door het BPA geen moeilijk te herstellen ernstig nadeel gecreëerd wordt voor de verzoekende partijen zoals zij ten onrechte voorhouden.

Ook wat betreft de toegangsweg geldt uiteraard dat bij elke aanvraag tot stedenbouwkundige vergunning de beperkingen van de hinder eigen aan het gebied ambachten en tuinen, precies het voorgehouden nadeel van de verzoekende partijen uitermate beperkt dat het zeker niet als een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan worden beschouwd.

Daarenboven zal bij elke stedenbouwkundige vergunning die zou worden verleend rekening moeten gehouden worden met de onmiddellijke omgeving en zo nodig voorwaarden worden opgelegd die de hinder beperken.

Voor zover ook weer wat dit aspect betreft, een financieel nadeel wordt voorgehouden, is dit geen moeilijk te herstellen ernstig nadeel.";

Overwegende dat uit de gegevens van de zaak blijkt dat verzoekers woonachtig zijn aan de Bevekomstraat nr. 7; dat niet wordt betwist dat het achterste gedeelte van hun eigendom door het bestreden bijzonder plan van aanleg wordt bestemd tot "zone voor ambachtsbedrijven en tuinen", dat wordt ingeplant aanpalend aan de voorliggende "zone voor kernbebouwing excl. winkels en horeca"; dat het bestreden bijzonder plan van aanleg de rechtsgrond vormt voor het gebruik van dit gebied overeenkomstig de vastgestelde bestemming; dat luidens de stedenbouwkundige voorschriften de "zone voor ambachtsbedrijven en tuinen" is "bestemd voor de aanleg van ambachtsbedrijven (voor zover deze bedrijven geen rook-, reuk-, of lawaaihinder en/of andere hinder veroorzaken die schadelijk is voor de voorgeschreven of feitelijke hoofd- en nevenbestemmingen van de omliggende gebieden) en alle inrichtingen die er noodzakelijk bijbehoren", dat in dat gebied ook zijn toegelaten, de opslag van de bij het bedrijf horende goederen, de verkoop van de in het bedrijf vervaardigde of gestockeerde producten aan particulieren of aan andere bedrijven, alsook de inplanting van kantoren die al dan niet bij een in het gebied gevestigd bedrijf horen, op voorwaarde dat zij maximaal 10 % van de vloeroppervlakte binnen deze zone beslaan ; dat luidens de inplantingsvoorschriften 50 % van de oppervlakte van de aangeduide zone mag worden ingenomen door gebouwen of inrichtingen voor ambachtsbedrijven, dat voorschriften inzake de bouwhoogte toelaten gebouwen op te richten met een maximale nokhoogte van 6,5 m; dat wat de ontsluiting van deze in het binnengebied gelegen "zone voor ambachtsbedrijven en tuinen" betreft, deze niet grafisch is aangeduid; dat verzoekers evenwel ter zake stellen, zonder op dat punt te worden tegengesproken door de

verwerende partij, dat de "toegangsweg (...) ligt tussen de huizen nr. 5 en 7 (nr. 7 is het huis van verzoekers)"; dat dit plan van aanleg, door de bestemming woongebied met landelijk karakter voor het gedeelte van het woongebied gelegen achter de woning van verzoekers, te wijzigen in "zone voor ambachtsbedrijven en tuinen", hun woonomgeving op ingrijpende wijze zal aantasten, ook al worden er maatregelen opgelegd om de hinder te beperken die doorwerken in de te verlenen vergunningen; dat het ingeroepen nadeel het rechtstreekse gevolg is van de bindende voorschriften van het bijzonder plan van aanleg; dat in de gegeven omstandigheden verzoekers' uiteenzetting voldoende concrete gegevens bevat die aannemelijk maken dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van het bestreden bijzonder plan van aanleg een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen in de zin van artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State;

Overwegende dat is voldaan aan de door artikel 17, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State opgelegde voorwaarden om de schorsing van de tenuitvoerlegging te bevelen;

Overwegende dat verzoekers vragen dat een dwangsom zou worden opgelegd van 250.000 euro per onwettig B.P.A. en per onwettige bouwvergunning welk nog worden afgeleverd, met miskenning van het gezag van gewijsde van deze arresten; dat zij hun verzoek staven als volgt :

"De gemeente Bierbeek en het Vlaams Gewest hebben sedert 1995 reeds 5 onwettige bouwvergunningen afgeleverd m.b.t. het perceel CHRISTENS.

Thans heeft men een B.P.A. gemaakt, zulks op maat van het bestreden bouwproject CHRISTENS. Het is duidelijk dat zowel de gemeente Bierbeek als het Vlaams Gewest tot op heden weigeren de reeds tussengekomen schorsings- en vernietigingsarresten van de Raad van State - en de eraan ten grondslag liggende motieven - te respecteren.

De Raad van State stelde zulks reeds vast in vorige arresten, zo o.a. in haar schorsingsarrest van 12/02/1997 (...).

Sedert 1995 is er dan ook sprake van een niet-ophoudende carrousel van afleveren van onwettige bouwvergunningen en thans zelfs van een onwettig B.P.A., gemaakt in een poging om de reeds tussengekomen arresten te omzeilen.

Zulks getuigt van een totaal gebrek aan respect van de verwerende partijen voor de arresten van de Raad van State.

Verzoekers vorderen dan ook dat zowel de gemeente Bierbeek, als het Vlaams Gewest thans gedwongen worden om het gezag van gewijsde van de reeds tussengekomen arresten, evenals van het nog tussen te komen arrest m.b.t. deze zaak, te respecteren.";

Overwegende dat op grond van artikel 17, § 5, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State het arrest dat de schorsing van de

tenuitvoerlegging van een akte beveelt, op vordering van de verzoekende partij, een dwangsom kan opleggen aan de betrokken overheid;

Overwegende dat de Raad niet vermag een dwangsom op te leggen aan de verwerende partij om haar er toe te brengen iets te doen waartoe het schorsingsarrest haar niet dwingend verplicht; dat in zoverre de gevorderde dwangsom ertoe strekt het gezag van gewijsde van eerder tussengekomen arresten te doen respecteren, de vordering om die reden wordt verworpen; dat in zoverre de vordering ertoe strekt het gezag van het voorliggend arrest te doen respecteren, verzoekers het niet aannemelijk maken dat de verwerende partij zich aan de uitvoering van het schorsingarrest, dat haar eventueel tot heroverweging kan aanzetten, zal onttrekken; dat de vordering tot het opleggen van de dwangsom wordt verworpen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Bevolen wordt de schorsing van de tenuitvoerlegging van het besluit van 23 mei 2002 van de Vlaamse minister van Financiën en Begroting, Innovatie, Media en Ruimtelijke Ordening, houdende goedkeuring van het bijzonder plan van aanleg "Het Park" van de gemeente Bierbeek, bestaande uit een plan van de bestaande toestand, een bestemmingsplan met bijhorende stedenbouwkundige voorschriften en een onteigeningsplan.

Artikel 2.

De vordering tot het opleggen van een dwangsom wordt verworpen.

Artikel 3.

Dit arrest zal worden bekendgemaakt op dezelfde wijze als het geschorste besluit.

Artikel 4.

De uitspraak over de bijdrage in de kosten van de vordering tot schorsing wordt uitgesteld.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op eenentwintig februari 2003, door de Xe kamer, die was samengesteld uit :

de HH.	J. BOVIN,	wnd. kamervoorzitter, staatsraad,
	G. DEBERSAQUES	staatsraad,
	C. ADAMS,	staatsraad,
Mevr.	A. TRUYENS,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A. TRUYENS.

J. BOVIN.